

परिवापित लि० परिवापे निमित्तः । परिवापने नियोजिते
अक्षरः । परि+वप-+विच्-ङ् । २स्यङिते लि० ।

परि(री)वार पु० परित्यज्यतेऽथौ कनेन वा परि+वृ-+वञ् वा
दीर्घः । १परिजने कुटुम्बादौ रघुः ६।१० २खड्गकोपे
(खाव) सेदि भावे वञ् । परिवरथे च ।

परिवासन न० परिवासतेऽनेन । अग्निजनेदाभ्यादनुकुलविशेषे
“शुक्लात् प्रादेशे परिवास वेदपरिवासनामि निटभाति”
आपस्तम्बस्मृत्यम् । तानि च वेदाभ्यामि काव्याणीति
भूतं श्लाघी ।

परि(री)वाह पु० परि+वह-+वञ् वा दीर्घः । लङोष्वादि
अक्षरः । परितः समन्ताज्जलानां कुलनात् पालयजि-
नेन वा वहनान्तयावत् रघुः ८।७५ उदा०

परिवित्त पु० परि+विद्-+क्त न दृश्य नः । अक्षतदारा-
ग्न्याधाने पूर्वं कृतविवाहान्ग्राधानस्य कनिष्ठस्य क्तेऽ
आतारि यजुः १०।८

परिवित्ति पु० परि+विद्-+क्तिच् । अक्षतविवाहान्ग्राधाने
पूर्वं कृतविवाहान्ग्राधानस्य कनिष्ठस्य क्तेऽ आतारि
परिवेत्तृ शब्दे दृश्यम् । [हेमच० ।

परिविद्ध लि० परि+वृध-+क्त । १परितो विद्धे २कुमेरे पु०

परिविन्दत् पु० परित्यज्य अतिक्रम्य क्तेऽ विन्दति भायान्-
ग्न्याधानं वा विद्-+भावे यट् । अक्षतदारान्ग्राधानस्य
क्तेऽस्य पूर्वं कृतदारान्ग्राधाने कनिष्ठे आतारि अत्र
परिवेदेन दोषः परिवेत्तृ शब्दे चारीतोक्तौ दृश्यः । तत्र
प्रतिप्रसवादिक् उदा० निधीतं यथा

अन्दीगपरिविद्धम् “देशान्तरस्थस्त्रीवैकट्यस्थानस-
होदरान् । नेत्याभिप्रेत्यपतितश्चतुर्त्यातिरोनिषः ।
लङ्कान्काव्यपरिकुलकृष्टकवासनान् । अतिहृदय-
भायान् स्रग्मिणान् नृपस्य च । धनद्विप्रसक्तं च
कामतः कारिष्यते । कुलदोस्तुषीरं च परिविन्द्य
दुष्यति” । धनवार्धुषिकं राजसिक्तं वर्षकं तदा प्रो-
षितम् प्रतीयेत वर्षतलवधि तरन् । प्रोषितं यदा-
भ्रष्टवानमवादादतिवशाचरेत्” । अङ्गो विह्वलान्धकरः
हिताहितावधारणाच्चन इति दावदिति सिताधरा ।
कण्डः समेक्रियान्वयः “कण्डो चन्दः क्रियासु यः” दाय-
मरोक्तेः अभायान् याकनिमिषभायान्मन्वान् नैतिक-
मङ्गलारिवानप्रत्यभिप्रेक्षान् । नृपस्य चेति चकारेण
वक्तव्यमित्युक्तम् । कामतः कारिष्यः श्रौतकार्त-
निरपेक्षचक्रन्द्वयकारिष्यः । कुबटः कुलाव्यवृत्तीति

परकुलाटमशील इति भारद्वाजसंहितायाः तै-
शामयभाष्यः कुलं परकुलम् अटति भवति क्षाप्रोति यो
दत्तकः स कुबटः इति । चौरानिच्छन् चौरानिति पाठे
पुरजन्मप्रेक्षणम् । धनवार्धुषिकं राजसिक्तं देशान्तरस्थितं च
क्तेऽ तलस्यपि वर्षतल्यं प्रतीयेत । ततश्च पूर्ववत्ने एतान्
परिविन्द्य दुष्यति इत्युक्तम् अत्र परलेखनार्थत्वादुहि-
तोया । तत्र देशान्तरस्थितमिच्छन्पक्षधनद्विप्रसक्तान्
प्रति वर्षतवाद्दुष्यति बोद्धव्यम् । अत्रापि प्रोषिते यदा
लङ्कान्प्रतीयेत तद्विद्याधर्मधनेतरार्थप्रोषितपरं वेद्य-
मात्रवशितगतमवधानात् अष्टेष्वान् प्रत्ययव्यत्ययेन अ-
न्युयमाश्रयमिति परिचितप्रकाशकारः । अष्टेष्वन् च इति
पाठस्तु रङ्गाकरे प्रोषितस्य कल्याणपासां पश्यन् वर्षं
प्रतीयेत परिविषयं करोति । तत्र वशागते क्तेऽ कनिष्ठः
परिवेदनशब्दे परिवेदनप्रत्ययवित्तस्य क्तेऽप्रादं चरेत्
एवमन्यत्रापि प्रायश्चित्तमङ्गलान्ग्रेषाम् । वधिः “वधौ
दम द्वादश वर्षाणि क्तेऽ अक्षतरमनिर्विष्टमप्रतीयेत
प्रायश्चित्तो भवतीति तत्र श्लोको “द्वादशे त वर्षाणि
क्यायान् धर्माद्योर्गतः । न्यायः प्रतीक्षितं आता
अन्यथायः पुनःपुनः । उक्ततः कित्थी कुबो पतितः
क्षीर एव वा । राजसङ्गमयाधो च न न्यायः स्था-
प्रतीक्षितम्” । गौतमस्य “द्वादश वर्षाणि प्रतीक्षकं
ब्राह्मणस्य विद्यासम्बन्धे आतारि चैव” क्तेऽपि द्वाविंश-
कन्यामनुपयसेषु वदित्तिके” इति विद्याधर्मं प्रोषितस्य
ब्राह्मणस्य दारा अपत्योत्पादगार्थं तदभिमन्ने द्वादश-
वर्षाणि प्रतीक्षेदित्युक्ता आतारि चैवित्तमेव अवैति-
द्विष्टम् यतेनैतदवधीयते विद्याधनधर्मां मतानां द्वा-
विंशत्यवधेयमनुद्वासां क्रमयो द्वादशदशवत्तल्लेषां
प्रतीक्षयमिति प्रायश्चित्तविवेकः । रङ्गाकरकृतिस्तु अ-
न्यथेऽनित्यसमन्तं प्रवृत्तिं नमस्य निर्वृतिप्रसङ्गादि-
तदधिकं गौतमीयं विदित्युक्तं प्रोषिते आतारि क्तेऽ वि-
वाहान्ग्राधाने तं कारमित्युक्तमित्युक्तमङ्गलं वनीयसा
कर्त्तव्यं कृतवन्त्याये च ततो निवृत्तिरिति आस्तातम् ।
आतातयः “क्षीरे देशान्तरगते पतिते मिश्रकैश्चि वा” ।
योगशास्त्राभितुके विषयात्यन्तविरहो इति रङ्गाकरः ।
अत एव दृष्टः “इतिहीनं मनः कला चेतनं चरमा-
ज्ञानि । एकीकृतं तिष्ठत्येत योगोऽयं मुख्यं लभ्यते” ।
तेन विषयावासक्तमनसा लीलप्रवाहानोरभेदचित्तम-
विशेषो योग इति । अन्दीगपरिविद्धम् “गान्धवः परि-